

Velikonoce 2010

aneb

*... kropenatá slepičko, snes mi zlaté
vajíčko... nebo dvě... tři...*

Velikonoce

2. - 5.3.

Velikonoční výpravy jsou vždycky skvělé. Především proto, že jsou prodloužené a dá se jet kousek dál. Letos to bude okolí Mácháče. Ubytování je objednáno na jednom místě v kempu Termit a vlastně půjde o dvě jednodenní výpravy a na závěr přejezd do Prahy. Tak vzhůru do toho.

Sraz je stanoven na 19 hodin na Hlavním nádraží. Co že to zas podnikáme? No, to si nechte vyprávět...

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	141	0	0	24

Tak jsme se fakt sešli a dokonce včas. Počkat na vlak a pak do něj nastoupit taky nebyl nijak zásadní problém. Za hodinu a dvacet minut jsme byli v naprosté pohodě v Bakově n. J, kde nás čekal přestup. Kromě partičky pěšáků, kteří se starali o zábavu celého vagónu se nedělo nic zajímavého.

V Bakově jsme se obávali přestupu, na který by měly být jen dvě minuty, ale ani tady se nedělo nic mimořádného. Přestup jsme zvládli v čase polovičním. Prostě klídek. Tento motorák měl kus vagónu pro kola, takže zase pohoda. Za pár desítek minut jsme v Doksech. Zbývá najít kemp a ubytovat se. Akorát Šnek je pořád nějak nervózní a nesvůj. Prý je to tím, že je naprosto nepatřičně strážliv...

Dig.

Jsem nervózní z ponížení. Je to pro mě totiž dost ponižující, když musím kolo nakládat do vlaku. Nemám rád vození kola vlakem. Ale možná kdybych si dal dva, tři frtany, tak by mě to opravdu přestalo vadit.

Šnk.

Najít kemp nakonec nebylo tak složité. Ale ubytovat se ano. Není tu recepce a najít jakýkoliv vchod je nadlidský úkol. Pravda, je třičtvrtě na deset, což možná souvisí s vypnutým venkovním osvětlením, ale mohli nechat svítit aspoň vývěsný štít.

Spíš instinktem než jakkoliv jinak jsme našli hospodu patřící k chatkám. U výčepu jsme se ohlášili a nic. Nevědí o nás. No, začíná to pěkně. Výčepák mi dal číslo na správcovou a ta mi po telefonu dala instrukce co říct výčepnímu. Stalo se. Dostali jsme klíč číslo 17, vyfasovali přímotop a velmi nejasný popis jak chatku najdeme. První slova byla - půjdete ven, brankou, doleva, po schodech. Aha. Takže kola necháme tady a půjdeme to nejdříve najít.

Kromě toho, že jsou schody příkré, je to tu málo osvětlené. A to včetně čísel chatek. Takže jsme opravdu hledali, než jsme našli. Ale jinak jo, chatka je pěkná, uklizená a vymrzlá. Nechali jsme svítit, zapnuli přímotop a hledali cestu jak dostat kola nahoru jinudy než po schodech. Samozřejmě jsme našli. Došli jsme pro ně, teprve teď se ubytovali a vrátili se do hospody.

Právě začíná jedna z atrakcí této výpravy. Na pódiu stojí pětice s hudebními nástroji a vydává zvuky.

Dig.

Tak ta pětice se jmenuje Míra, Míra, Zdeněk, Honza a Maraška. A nástroje se jmenují: kytara, kontrabas, mandolína, banjo a housle. Tak pravil samozvaný šéf fanclubu právě vznikající kapely Blue Box. Neznamená to jako něco jako modrá krabice hranatých tvarů, ale je to vlastně krabice plná bluegrassu. Teda aspoň jsem to tak nějak pochopil.

Snk.

Při bližším ohledání zjišťuji, že jsou to známé country písničky a že jim to pěkně ladí a od originálů se liší jen nepatrně. Prostě hrajou skvěle. A pochopitelně je hospoda plná Šnekových známých. Přestože jsme přijeli dost pozdě, vůbec o nic jsme nepřišli. Večer pěkně plyne, velmi se mi to líbí a v tom uprostřed písničky vypadnul proud. Kapela se nenechala rozhodit a hrála dál. Někteří přítomní v sále vytáhli baterky a odrazem o strop nasvítily celý lokál a paní u vedlejšího stolu se postarala o osvětlení kapely.

Dig.

Opravdu to bylo pěkné poslouchání. Zlepšují se muzikanti, zkouška od zkoušky, jen co je pravda. A děvčata, jestli teď toužíte je také někdy slyšet, tak mám jako samozvaný šéf fanclubu příslibeno od kapely, že mě zahraje na svatbě. Takže máte jedinečnou šanci si mě vzít za poslechu sluchu lahodné hudby.

Snk.

Jediné, co bylo špatně - nešlo točit pivo. Jinak večer nerušeně pokračoval.

Po nějaké době se komusi povedlo proud nahodit. A jak se tak rozsvítilo, zjistili jsme, že je půl jedné. Kapela dala druhou pauzu a skoro celá se sesedla u našeho stolu a mandoliňák se Šnekem dohadovali detaily své Expedice do Anglie. Sál se začal vyliďňovat. Kapela ještě nastoupila, zahrála pár kusů a na žádost výčepáka ukončila produkci.

Odebrali jsme se do chatky, upravili ležení, přehodili se do nočního a v půl druhé zalehli.

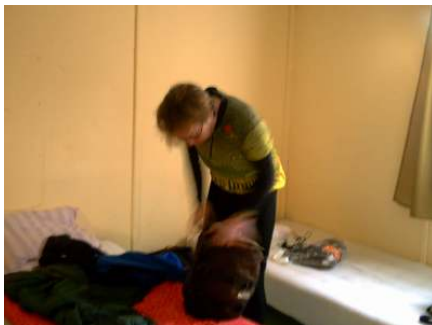
Teda to to bylo dneska pěkné. Dobrou ráno.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Doksy	36,6	146	5,2	11	13 - 1,1

Ráno 3.4. sobota

Vstali jsme v devět. Snídaně proběhla v posteli. Začíná to být pěkná tradice... A pak normální odjezd.

První cíl je hrad Bezděz. Cesta k němu je kousek po hlavní, pak do vesnice a dál po svých. Všechno je v pořádku až na drobnost - vymotat se z Doks. Nikdy bych nevěřil, že to bude tak složité. Trvalo 3Km, než jsme se dostali na hlavní.

Svítlí slunce, je pěkně, fouká mírný protivítr. Za půl hodinky jsme v obci Bezděz. Vyjeli jsme na horní parkoviště, nechali tam kola a dál se musí pěšky. Stoupání je opravdu velmi nahoru, po kamenech, schodech vytesaných do kamenů, prostě síla. Dig.

Nemám rád nášlapné cyklobotky při kamenitém stoupání. To už i nášlapná mina je příjemnější. Šnk.

Vyšli jsme to. Pomalu a s přestávkami. Nahoře je nepříjemné překvapení. Platí se tu. Dobře, to už dýl. Ale požadovaná částka se hrubě neslučuje s našim denním rozpočtem. Tak aspoň pár fotek a vzhůru dolů.

Hrad Bezděz

<http://www.hrad-bezdez.cz>

Blbý? Nikoliv. Především se tato zpráva má zabývat našimi zážitky a prožitky, což má být dokumentováno obrázky. Nejde tedy o encyklopedii ani jiný naučný text. Takže pokud máte opravdový zájem o zmíněný objekt, jeho historii, současnost, báje a legendy o něm, jistě si vše najdete sami. My poskytneme základní vodítko. Ne, v žádném případě nejde o lenost při zpracovávání textu, ale zprávy se při uvedení celých článků rozrůstají do oblundných rozměrů. A naším cílem není psát romány. Na to jsou tu státem uznávaní spisovatelé a národní umrlci...

Šlo to stejně blbě jako nahoru. Dostali jsme se až ke kolům. Jsou tam, kde jsme je nechali. Zase je nikdo nechtěl.

Nasedáme a vydáváme se vstříc dalšímu dobrodružství. To samozřejmě Šnek netuší. Navedl jsem nás na ztž a po ní hurá dolů. Je to hlinité a písčité a z kopce. Kola sice jedou, ale ani trochu se jim nechce držet směr. Došlo to tak daleko, že Šneka jeho oř shodil.

Dig.

Nemám rád klacek schovaný pod listím na lesní cestě. To už i nášlapná mina je lepší. A nepsal jsem to už náhodou? ☺

Šnk.

Pak už jsme celkem v pohodě dojeli do vesnice Okna na silnici. Pravda, jelo se o poznání lépe. U Šneka šlo vlastně o funkční zkoušky nově instalovaných dílů a komponentů. To to zní, co?

Dig.

To zní lépe než nášlapná mina. ☺

Šnk.

Po silnici jsme zvolna a v klidu dojeli na hrad Houska. A nějak opět požadovaná částka se hrubě neslučuje s našim denním rozpočtem. Dáme si aspoň pivo, když jsme dojeli

až sem.

Hrad Houska

<http://www.hradhouska.cz/>

dovolím si upozornit zejména na:

<http://www.hradhouska.cz/index.php?menu=tajemne-sily>

Dali jsme jen jedno. Není úplně teplo a propocená záda... No, pojedem.

Další cesta vedla do Myší díry.

Dig.

Jo, Myší díra, to je vám tak krásná díra, co vám budu povídat. Dokonce krásnější než nášlapná mína. ☺
Šnk.

Svítl slunce, ale teplo není. Kopec je dolů a prudký. Jede se dost dobře.

Dojeli jsme v pohodě a klidu do Konrádova a pak nabrali směr Ráj. Je neuvěřitelné, že máme čas. Jsme tu o hodinu dříve, než jsem chtěl. V Ráji jsme za chvíli a zastavujeme před hospodou na křižovatce. Těšíme se na oběd. Hmm, tak ne. Je tu úplně plno. Nevadí. Cestou jsem si všimnul hospody u silnice. Vrátili jsme se tam a dobře udělali.

Pivo mají Svijany a jídla dvě z polotovarů. Smažák a kuřecí řízek. Každý jsme dali jedno a k tomu jedno. Prostě pohoda. U vedlejšího stolu sedí paní, sama. Když jsme pozvedli půllitry a pronesli přípitek, zvedla svůj a přidala se.

Pak jsme si začali povídat o všem možném. Z ní vylezlo, že bydlí v „západní“ části Berlína a sem jezdí odpočívat. A zná to tu opravdu dobře. Mimo jiné také jezdí na kole. Používá jej místo auta na běžné popojíždění, ale také na jízdy pro radost. Pak se hovor stočil na to, jak se vzala v německu, jak to tam bylo s emigranty a jak u nás v té době panovala STB. Strávili jsme s paní Renatou velmi příjemné dvě hodiny. Je však čas jet dál.

Dig.

Zajímavé bylo povídání s paní Renatou. O hodně lepší než povídání s nášlapn... ☺
Šnk.

Opustili jsme lokál a namířili si to do Kokořínského dolu. Zase se jede báječně. Aby ne. Lehounce z kopce a bezvětrí.

Zastavil jsem nás u Pokliček. To jsou přírodní útvary... Ne, jinak. Najděte si to sami.

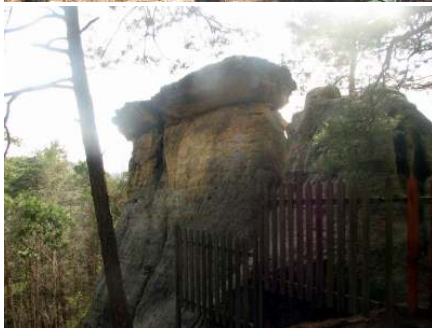
Pokličky

<http://www.virtualni-panorama.com/kokorinsko/index.html>

Je tu spousta schodů. Všechny mimo normu s praštěným stopáním. Jo, a jsou oslzlé a kloužou.

Vylezli jsme nahoru a Šnek se tváří, že se mu to líbí. A jako pokaždé, focení a odchod.

Dole jsme nasedli a pokračovali k odbočce ke hradu. Končí legrace, je to tu zatraceně nahoru. Já to znám, a Šneka se snažím varovat. Tváří se, že ho to netrápí. Tak vzhůru nahoru. Jede to pomalu a předjíždějí nás ženský! Dig.

Někdy je lepší se nechat předjet. Ono je pak najednou na co koukat. Takové příjemné koukání v nepříjemném stoupání. Šnk.

Nějak se přihodilo, že jsem na odbočce k hradu o dost dříve než Šnek. Odbočil jsem a očekával, že to udělá i Šnek. Nestalo se tak. Ale protože jsem už u hradu, nevidím to. Teprve když se mi zdálo, že jsem nepatřičnou dobu sám, zavolal jsem mu. Potvrdil mi, že odbočovací tabuli velikosti vizitky (obří) 2x1 metr, malinko přehlédl. Nasměroval jsem ho na náves obce Kokořín a vydal se na hrad pro turistickou známku.

Hrad Kokořín

<http://www.kokorin-kokorinsko.cz/>

Něco je špatně. Je zavřeno. Asi to souvisí s tím, že je po 16té hodině. Jedu za Šnekem. Dig.

A já zatím celý zakoukaný šlapu slepě do kopce a mijím odbočku k hradu. Šnk.

Ještě kus do kopce a za pár minut jsem u něj. Další atrakce. Pojedeme se podívat do Mincovny. To jsou jeskyně, kde údajně bývaly, mimo jiné, penězokazecké dílny.

Konstatuji, že to tu dost zpustlo. A co hůř, palisádová bariéra je uzavřena a nedá se dostat ani na schodiště. Je to tu pěkně, ale pro mě zklamání...

Nalezeno: **Staráky**

Ještě v roce 2005 volně přístupné torzo skalní tvrže ve východní části zámeckého parku v obci Kokořín je v současnosti obehnáno vysokou [dřevěnou](#) palisádou. Pozemek si od majitele pana Vaňka pronajal pan Paclík a s jeho souhlasem jej ohradil. Věc je v soudním jednání, neboť byl porušen nejen zákon o ochraně [přírody](#) a krajiny, protože Staráky jsou součástí přírodní [rezervace](#) Kokořínsko, ale i lesní zákon.

http://www.hrady.cz/wnd_show_text.php?tid=9794

Vracíme se na náves a pak volným sjezdem slaňujeme do vedlejšího údolí. Zase se jede velmi pěkně až k loupežnickým jeskyním. Šnek nebyl rád. Do jeskyně se leze po žebříku. Nahoru...

Jeskyňní hrádek Klemperka

http://www.hrady.cz/wnd_show_text.php?tid=3326

Interiéry jsem prošel sám. Někdo vyvrátil mříž u nocoviště netopýřů. Smůla je, že nemám světlo, takže někdy jindy.

Slzl jsem na Šnekovu úroveň a zase jedeme. Terén je jízdě příznivý, jede se docela dobře. Kolem je to pořád pěkné. Akorát sluníčko je už dost nízko a sem nesvítí. Celou dobu se jede velmi dobře. Akorát nějak, jak to říct, opouštějí nás síly. Pár odpočinků a zvládnáme to. Závěr je strhující. Kopec nahoru už zvládnout nešel. Vysupěli jsme nahoru po svých a zjistili, že nevíme, kde jsme. Chvilí jsme se to snažili zjišťit, ale pak jsme to vzdali a jeli odhadem. Hned za zatáčkou byla cedule s názvem vesnice, kterou hledáme. Aha. Tak jedeme dál. Držíme se trasy, jede se výborně. Za pár minut jsme v Dubé. Tady nebylo jednoduché najít kudy ven naším směrem. Ale povedlo se. Pořád by se jelo dobře, ale jedli jsme už před dlouhem a jsme na cestě dlouho. Jinak kolem je to furt pěkné a

pomalou se šerí. Rychlost přejezdu klesla. Ale v rámci toho všeho se jede dobře. Projeli jsme všechny plánované vesnice a najednou je tu cedule Doksy. Nějak jsme začali uvažovat jak to navlíct dál. Chtělo by to nějakou večeři a pak pivo. Tohle nás napadlo už kus za Dubou. Cestou jsme však nepotkali hospodu, kde by vařili. Tak teď v Doksech to dohoníme. Je to tu dost velké, hospod jsme potkali několik. Tak chyba. Nikde nevařej, protože pořádají velikonocní zábavy. Tedy špatně. Dojeli jsme tedy do Termitiště do chatky a pojedli ze zásob.

No a hurá do víru kultury a zábavy. Přesunuli jsme se do hos... do společenské místnosti. No a účastnili jsme se jednak hovorů a jednak velké porady.

Večer byl velmi příjemný, bohužel i vysilující. Po jedenácté už to nemáme a přesunujeme se do chatky a na dobrou noc pouštíme nějaké písničky z palubního hrajítka a docela rychle je šmitec.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Doksy	55	217	70,5	13,3	14 - 9

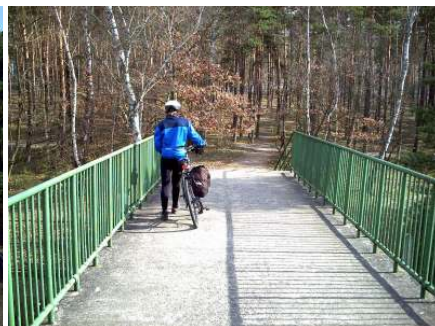
Ráno 4.4. neděle

Zase vstáváme v devět. Odjezd je v půl desáté.

Jako první dnešní atrakce je zdejší náměstí a na něm výherní automat České Spořitelny. Nějak začínají docházet...

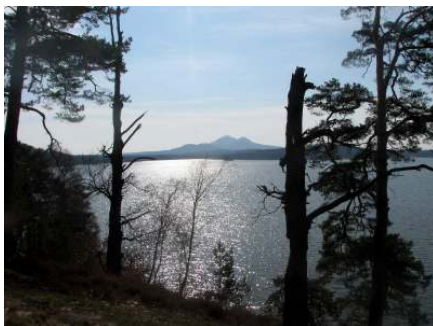
Každý jsme vyhrál 200,- peněz a konečně se jedeme projet. Aha, tak ještě ne. Dole pod náměstím je Penny a v něm mají tekutiny na pití do mého rámu. Co se dělo uvnitř? Něco neskutečného. Rodinka, velmi rozsáhlá zabrala všechny tři fungující pokladny a tropila zmatek. Dařilo se jí tak, že všechny pokladny zablokovala. Takže proběhnout mezi regály, uchopit láhev a u kasy Tyčinku Hergot, trvalo necelou minutu. 15 minut zabral pobyt u pokladen.

A už jedeme. Nejdříve se držíme čtz.

Docela mě překvapilo jak to tu vylepšili. Svítí slunce, je teplo 12°C, kolem je to krásné, jede se výborně. Ale jak to tak chodí, všeho do času. Dojeli jsme do Starých splavů a pokračovali po mtz. Ano bylo to dobrodružné, ale pořád pěkné. Akorát povrch cest je tvořen pískem. Tedy je jízda poněkud namáhavější. A přišlo to, co přijít muselo. Turistické

značky jsou pěkně výrazné, barvy na nich jen svítí. Několikrát se stalo, že jsme se nemohli najít na mapě. No jasně, oni to tu přeznačili. Přišli jsme na to ve Starých splavech, kam jsme přijeli podruhé. No, okruh to byl pěkný, ale něco mi říká, že jsme to tak nechtěli.

V dohledu je znovu modrá značka, tak jedeme po ní. Jízda je skvělá a svižná. Dojeli jsme na asfaltovou stezku. Jede se ještě lépe. Modrá se z ní odpojuje. Tak to ne! My pojedeme po asfaltu. Pořád je nádherně a jízda je skvělá. Je to tu zvládnuté, ale nijak mimořádně. Po hodině parádní jízdy jsme na silnici a míříme na Zákupy. A jak tak jedeme, z protisměru přijíždí skupinka na koloběžkách. Ano, jsou to oni. Ti, co včera na poradě říkali, že dnes trénují a proto nepůjdou na orientáček. Zamávali jsme si, pozdravili se a zase v klidu jedeme.

A jsme v Zákupcech. Městečko je nevelké a tak za chvíli projíždíme kolem zámku a odbojujeme na Velenice. Silnice vede údolím a je skoro rovná. Jízda je úžasná. A jsme ve Velenicích. Mají tady pruhované chaloupkoviště. Všechna stavení jsou opravená a vypadají náramně.

Velenice u Zákup

<http://www.velenice.estranky.cz/clanky/historie-velenic/historie-velenic>

Pak jedeme pořád po silnici, potkáváme celá dvě auta, ale jede se hůř. Je poledne a chtělo by to jíst. Síly ubývají. Kolem je to pořád pěkné, jen slunce si dalo pauzu a zalezlo za mrak. Propad teploty je v krátkém okamžiku o čtyři stupně. Je to hodně znát.

Navštívili jsme jeskyně Pustý kostel. Tentokrát volně přístupné. Natáčela se tu pohádka "S čerty nejsou žerty". Je to tu pěkně d'ábelské, ale bez filmových ohňů a doplňků to není ono. Především je tu tma a taky zima...

Pustý kostel

<http://www.luzicke-hory.cz/mista/index.php?pg=zmveluc>

Pěkné, jedeme dál.

Přijždíme do Svojkova. Je tu nová hospoda. Tak hurá na oběd. Je půl druhé a hlad už máme takový, že je skoro viditelný pouhým okem.

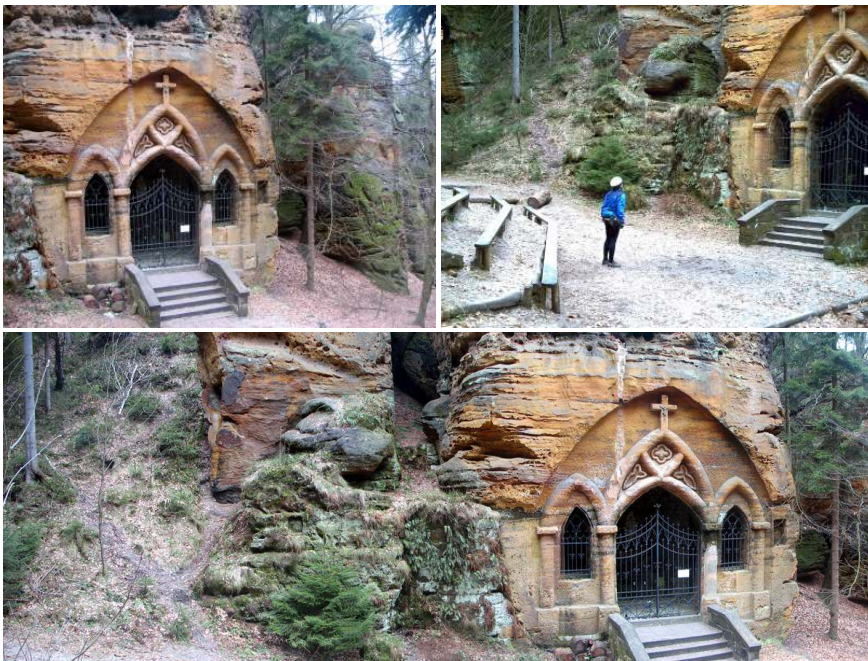
Dobře jsme udělali. Hospoda je výborná. Akorát ty lidi... Melou kraviny a jsou otravní. Naštěstí to nemá vliv na Moravské vrabce s knedlíkovou variací a Plzeň. To bylo výborné a rychle. Akorát já jsem to měl asi náký rozbitý. Strašně rychle to ubývalo...

Po obědě jdeme navštívit Modlivý důl.

Modlivý důl

<http://www.luzicke-hory.cz/mista/index.php?pg=zmmoddc>

Je to tu pěkné. Obnovili to tu, vylepšili, prostě se snažili.

Zpátky na silnici a volným sjezdem do Sloupu v Čechách. Jsme tam hned. Zaparkovali jsme a vzhůru na hrad.

Vstupné nijak výrazně nenarušuje denní rozpočet a tak vyzbrojeni papírem s popisem hradu vyrážíme na prohlídku.

Jako jo, ano, pořád dobrý, ale nějak tu chybí spousta propriet a zkrášlovačů. Doufejme že jsou v opravě, nebo ještě uklizeny na zimu...

Sloup v Čechách

http://www.pametihodnosti.cz/pamatka/308/podrobne/sloup_v_cekach_zricenina.html

Po prohlídce jedeme dál. Jinudy než jsme přijeli. Cesta je pohodlnější, akorát pořád vážne mapa. A tak jsme za necelou hodinu jsme v Provodíně. Dostali jsme žízeň na pivo a v širém okolí žádné není. Až zde v Provodíně v lokále Dřevěnka. Před ním stojí motorky a všechno je tu směřováno na motorkáře.

Dřevěnka

<http://www.drevenka.com/>

Triumfálně brzdíme každý na jednom stání. Naše rozhodnost a drzost úplně vyřadila motorkáře postávající okolo. Vešli jsme do lokálu a vyhledávali místo. Táhle by bylo, táhle je Martina, táhle bychom.... Martina??? No fakt je to ona. Přivítání je velmi vřelé. Teda taková díra, jediná hospoda v okolí a takové setkání. Dig.

Ano, nečekané setkání. Mnohem nečekanější než setkání s nášlapnou minou.
Šnk.

Ano, je to Ta Martina, co byla ještě minulý rok moje kolegyně v práci, ta samá Martina, která ovládá hru v housle a němlich tatáž Martina, kterou jste mohli potkat na přednášce o Indii letos v únoru ve velkém promítacím sále na Vinohradech... Sesedli jsme se a začali vyprávět.

Po hodině skvělého posezení to Martina ukončila, že musí se svým přítelem někam jet. Teda, to bylo... Dig.

To bylo super. Celý den se cítím tak nějak bez nálady, nic mě nebaví, i to šlapání na kole bych si možná i dokázal dnes odpustit a najednou Martina. Docela mě a mé životní pochody nastartovala. To setkání mělo přijít ráno a né až teď odpoledne... Šnk.

My jsme v klidu dopili a vyrazili na závěrečnou část dnešní etapy. Už teď víme, že slíbená kilometráž 50 se nekoná. Tím, že dopoledne nás mtz zatáhla jinudy krásnější, ale

delší cestou, je přesný výpočet v čudu. Nevadí, jedeme. Vybrali jsme si ct 5045 a udělali jsme dobře. Chvilí nás tahala přírodou a pak vyjela na úžasnou rovnou a hladkou silnici. Po ní se jelo královsky. A tak jsme za 30 minut v Doksech.

Je zvláštní, že sem nedorazilo písmeno X. Znělo by to stejně, ale psalo by se to jednodušeji a báječně by to vypadalo... Doxy...

Doksy

http://www.primadovolena.cz/detailpamatka_cz.asp?doksy-machovo-jezero/59/

No nic. Další bod programu bude večere. Včera to bylo pitomý, ale jen proto, že se celé Doxy v restauracích opíjely a maskovaly to za velikonoční zábavy. Tak doufáme, že mají kocovinu a hospody budou fungovat normálně.

Nemýlili jsme se. Bohužel to tu funguje tak, že jedna hospoda v hotelu Bezděz je narvaná k prasknutí a ta včerejší nevaří. Mají jen pár studenek a prázdný lokál. Jestli ono to nějak spolu nesouvisí...

Avšak díky našemu šarmu (nebo co to bylo) nám byli ochotni udělat i smažák s krocketama. To bylo pro mě. Šnek pozřel Nakládany hermelín. Docela to šlo...

Pak následoval obligátní přesun do Termiště, do chatičky a později do hospody.

Večer probíhal v duchu včerejška. Stěžejní byla porada, vyhlášení výsledků dnešních závodů, rozlosování zítřejších štafet, to všechno podáno, no, řekněme srandózně. Mají to docela dobře organizované a odsejává to. A potom? Už jen volná zábava.

Jsme unaveni podstatně míň než včera, přesto už během vystoupení kapely jdeme padnout. Dneska to zase bylo moc pěkné. a hlavně stejná kilometráž za menšího zničení. Že bychom se rozjízďeli?

Dobrou...

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Doksy	51	290	73,6	14,4	12 - 8

Ráno 5.4. pondělí

Probudili nás koledníci v půl osmé. Jsou okamžiky, kdy bych Velikonoce zrušil. A nebo je povolil jen tomu, kdo bude mít přesné informace o pobytu žen a dívek... To byla první tlupa. Po chvilce klidu k nám vpadla druhá. A pak další... Tak to už asi spát nebudeme. Velmi pomalu vstáváme, snídáme, balíme a chystáme se na přejezd do Prahy.

U výčepu jsme vrátili přímotop, zaplatili, připoměli si, že zde odložené peníze poněkud připomínají drahotu... Ono sice ne, ale ano. 200,- CZK za noc a osobu není moc, ale tři noci...

No, pojedem...

Ještě než jsme opustili chatku, zahloubal jsem se do map. Trasa byla sice připravena, ale Šnek by byl rád, kdybychom přijeli do Prahy od západu. Má totiž na Ruzyni odložený vůz a nechce se mu jet přes Prahu a hledat to. Není to jen tak. Těch

možností je nemnoho a vesměs nevyhovují něctřemú z požadavků na trasy. Má se na mysli preferování okresek, vedlejších cest a stezek, případně míst, kam auto nezabloudí, nebo jich tu cestu zná jen málo. Výsledně jsem jednu trasu našel, ale nelíbí se mi. Pojedeme tam kus po hlavní v otevřené krajině. To nemám rád. Skoro vždycky na takových to úsecích fouká.

Jedeme. První část je pohodová a stejná jako předešlou. Vyjet na hlavní, kus po ní a odbočit vpravo na Okna. Ano i tam už jsme byli. Odtud už to bude jiné.

Je pod mrakem, chladno a fouká nám z deseti minut. Jede se docela dobře. A je tu hlavní, za pár minut odbočka, pak pohodová jízda s větrem v zádech a jsou tu Okna. Tady jsem byl mnohokrát a jezdívali jsme odtud po ZTZ tak šikovně, že jsme se objevili na začátku Kokořínského Dolu. Je to ale několik pátků, co jsem tu byl naposled, tak to budu muset najít.

Našel jsem. A napoprve. Za vesnicí končí asfalt a začíná pole. A hele, vedle je asfaltka. Na tu si nepamatuju, ale použijeme ji. Do toho pole se mi vůbec nechce a tohle vede přibližně naším směrem. V mapě to pochopitelně není. Asi si trochu zajedeme, ale nezapadneme do bahna.

A taky jo. Ukázalo se, že jsme si přidali dva kilometry a jeli v pohodě. Pořád je zataženo a vypadá to, že tomu neujedem. Trochu nás zdržuje, že musím často používat mapu. Ale trefili jsme se. Na protějším kopci se vypíná hrad Houska. Dobře víme, kde jsme a já i vím kudy dál. Akorát se mi nechce stejnou cestou jako předešlou. Ale ukázalo se, že směrem kudy bych chtěl jet jsou příliš husté siločáry. Tak jedeme stejnou cestou. Stejný problém řeší dvojice starších asi manželů. Moje upřesnění dalo za pravdu paní a pán schlípnu uši a pronesl cosi o pravdě a babách zatracených...

Za chvíli projíždíme Rájem kolem obou hospod. Obě si užívají Velikonoc a mají zavřeno. Vjíždíme do Kokořínského dolu. Neděje se nic zajímavého. Pořád je pod mrakem, tady v údolí jsme zašití před větrem, mírně klesáme, rychlost se zvýšila na 25km/h. Kdyby bylo vše v pořádku, mohl bych ještě přidat, aniž bych musel vynaložit větší úsilí. Jde o to, že jak poslední dobou procházela Mašinka omlazovací károu, dostala také nový řetěz. Vše vypadalo, že pastorky nebudou nutně měnit. Ó jaký omyl. Sice nefungují jen dva z osmi pastorků, ale bohužel ty dva o které nejvíc jde. Pastorek s třicetidvěma zuby a pastorek s jedenácti zuby. A tak je celou výpravu nepoužívám. Je to mizérie. Stoupání do kopce vyžaduje změnu tácu, a na rovinkách končí možnosí kolem rychlosti právě 25 km/h.

V poklidu jsme projeli celým údolím a začínáme stoupat na vyhoup, který oděluje Kokořínský důl od Mělníka. A hned je to znát. Kromě toho, že zase nemůžu použít "jedničku" se do nás opřel vítr. Takže sestupovou část vyhoupu skoro celou šlapeme. Ach jo...

A jsme ve městě. Máme poledne, chtělo by to nějaké to jídlo. Směrem k mostu přes Labe bývalo několik hospod. Bývalo. Ale je tu něco, co nepamatuju - Penzion a píšou tu, že vařej celý den. Tak to zkusíme.

Vstup byl trochu rozpačitý. Jediná volná místa jsou u stolu štamgastů. Tak jsme si tam sedli. Kolem se mihla servírka za níž vlál ruský přízvuk a zmizela kdesi vzadu za dveřmi. No, to teda musíme vypadat, když před náma zdrhají i rusky! Vrátila se za okamžik doprovázená nějakým týpkem. Ten na nás spustil německy. Než jsme zareagovali pochopil, že tenhle jazyk ne. Pak si plácnul dlaní do čela s náznakem, že je tu někdo blběj a šel svůj projev zopakovat k protilehlému stolu. Tam se chytil. Aha, tak to není tak, že bychom vypadali jako němci, ale panáček si plete první a poslední stůl. Ještěže tak. Pak nám servírka přinesla jídelák.

Dig.

Hned po prvním náhledu bylo jasné, že je to konec našeho rozpočtu. Asi jsou si tady dobře vědomí, že jinde se nevaří a tak to našponovali. Nejlevnější je "Dělnická svačina" za 90,-. Je to hromádka brambor, nějaký kus fláky, zelí a předlouhý párek. Dali jsme si to oba. Je fakt, že to měli hotové docela rychle a hlavně to měli dobré...

Dojedli jsme a zase na cestu. Podle měřidel máme půlku cesty za sebou. Tu lepší...

Z Mělníka odjíždíme přes most směrem na Býkev. A je to tu. Vítr ze tří až pěti minut. Jedeme závrtnou osmičkou. Jede to blbě, pomalu a namáhavě. Je pod mrakem a chvilka se snaží sluníčko prorazit šed'. Marně.

Když jsme tak u toho, tohle znáte?

Beaufortova stupnice síly větru

Stupnice pro měření síly (rychlosti) větru.

Každý den slyšíte v televizi a rozhlase ve zprávách o počasí informace o síle větru. Pojmy jako čerstvý vítr nebo slabý vítr nejsou poetické výrazy. Tyto pojmy zavedl v 19. století Francis Beaufort[boufért].

Kontraadmirál britského námořnictva Francis Beaufort se narodil 7. května 1774 v County Meath (Irsko) v rodině reverenda Daniela Augusta Beauforta (farář v Navay) a zemřel 13. prosince 1857 v Londýně.

Od 13 let Beaufort pobýval na moři jako stevard britského námořnictva. Již od mládí měl zálibu v meteorologii; již jako kadet si ve svých 16 letech začal vést pravidelné meteorologické záznamy. Vedle informací o síle větru obsahovaly zápisy také informace o počasí. Beaufort vytvořil vlastní kódování, kterým označoval počasí.

V červnu 1805 byl ustanoven velitelem plachetnice, která byla pověřena plavbou do oblasti zátoky Rio de la Plata v Jižní Americe. Na palubě této válečné lodi sestavil v letech 1805 - 1808 stupnici pro odhad síly větru na moři. Toto kódování bylo v roce 1833 přijato jako oficiální značení v britském námořnictvu. V roce 1935 přijala mezinárodní konference upravenou formu tohoto kódování pro výměnu meteorologických údajů. Tak zvaná Beaufortova stupnice byla v britském námořnictvu od roku 1838 povinně používána pro všechny zápisy do lodních deníků.

Jeho původní stupnice z let 1805-1808, stejně jako stupnice z r. 1838 se však týkala pouze odhadu síly větru na moři a byla rozčleněna podle počtu a druhu plachet při plavbě soudobé fregaty. (Nejnižší stupeň znamenal nemožnost plavby, nejvyšší vichřici, při níž nemohla být rozvinuta žádná plachta.) Teprve značně později byly realizovány snahy stupnici kvantifikovat i upřesnit s ohledem na vývoj lodí. Charakter povrchu moře, který umožňuje odhad síly větru podle vlnění mořské hladiny jako kritérium výskytu určitého stupně Beauforta zavedl až v r. 1927 německý kapitán P. Petersen

Za dobu svého používání Beaufortova stupnice prodělala množství změn, které reagovaly na aktuální potřeby měření síly větru. Např. v roce 1946 International Meteorological Committee rozšířil počet stupňů na 17 (z původních 12 stupňů) a definoval stupně rozsahem rychlostí větru měřených ve výšce 10 metrů nad povrchem. Tím byla Beaufortova stupnice síly větru změněna na Beaufortovu stupnici rychlosti větru.

Výhodou stupnice je její praktičnost, představitelnost a použitelnost bez jakýchkoliv přístrojů.

Níže je uvedena tabulka s popisem pro souš.

Stupeň	Vítr	Rychlost		Na souši
		m/s	km/h	
0	bezvětrí	< 0,5	< 1	kouř stoupá kolmo vzhůru
1	vánek	1,25	1 - 5	směr větru poznatelný podle pohybu kouře
2	větřík	3	6 - 11	listí stromů šelestí
3	slabý vítr	5	12 - 19	listy stromů a větvičky v trvalém pohybu
4	mírný vítr	7	20 - 28	zdvihá prach a útržky papíru
5	čerstvý vítr	9,5	29 - 39	listnaté keře se začínají hýbat
6	silný vítr	12	40 - 49	telegrafní dráty sviští, používání deštníků je nesnadné
7	mírný víchř	14,5	50 - 61	chůze proti větru je nesnadná, celé stromy se pohybují
8	čerstvý víchř	17,5	62 - 74	ulamují se větve, chůze proti větru je normálně nemožná
9	silný víchř	21	75 - 88	vítr strhává komíny, tašky a břidlice se střech
10	plný víchř	24,5	89 - 102	vyvrací stromy, působí škody na obydlích
11	vichřice	29	103 - 114	působí rozsáhlá pustošení
12 - 17	orkán	30	> 117	ničivé účinky (odnáší střechy, hýbe těžkými hmotami)

Tak podle předešlého jsme na stupni 6.

Probíjme se proti větru skoro hodinu na úseku, který jsem před dávnem projel za 15 minut. Konečně přišla křižovatka a na ní sjezd z hlavní do údolí. A vítr na nás nemůže. Jenomže jsme dost unaveni, takže stejně to nejede. Ted' máme namířeno do Kralup n. Vlt. Aby nám to nešlo tak snadno, vjeli jsme do pásma kopečků. Ne nijak závatných, ale otravuje to. A jsou tu Kralupy. A tady nevím. Mapa plácá nesmysly a tenhle příjezd neumím. Jde o to, že se chci trefit na výjezdovou silnici vedoucí na Libčice.

Jenomže jsme udělali dva okruhy městem a stejně vyjeli jinudy. Znáám průjezd od Velvar, od Nelahozevsí, nebo z protějšího břehu Vltavy. Nevadí. Vysupěli jsme nad město a za několik kilometrů jsem se našel. Hned jsem proved korekce trasy a už zase jsme správně. Jenom ten vítr...

Projeli jsme Tursko, Velké Přílepy a mou oblíbenou ves Černý vůl. Ale no tak, nechte si ty poznámky, ano? Nejsem černej...!

Vyjeli jsme velmi prudký kopec a zamířili na Přední Kopaninu. Tady je poslední místo, kde se dá odbočit a objet Prahu ze západu. 4 kilometry se neděje nic zajímavého. Jedeme po rovině v nekryté krajině, vítr si jen pomlaskává, jak je spokojený, že nás může škádlit.

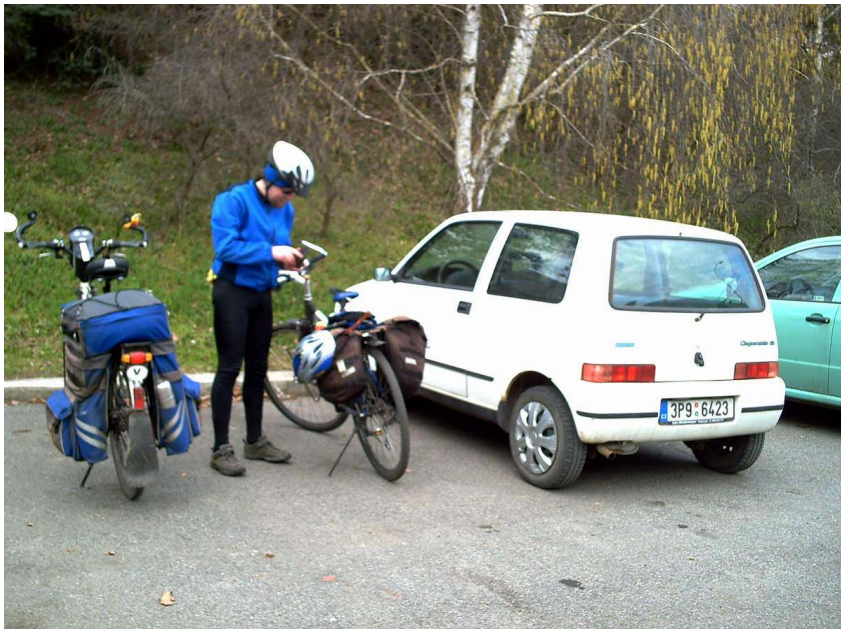
U krajnice stojí dodávka, vedle ní její řidič a naznačuje, že mám zastavit. V zrcátku kontroluju, jak jsem na tom. Provoz v pořádku, můžu manévrovat. Akorát nevidím Šneka. Zastavil jsem za dodávkou. Přišel ke mně řidič a ptal se, jestli se chci zbavit manželky. Trochu mě to rozhodilo. Už jsem na cestách zažil všechno možné, ale nabídku na likvidaci té, co "dokud nás smrt nerozdělí"? Tak to ještě ne. Aha, je to jinak. "... ty máš vestu ale ona ne a vůbec ji není vidět." Jo takhle! Ano mám vestu (žlutá bezpečnostní), ale jenom proto, že brání větru v průchodu mojí větvkou... Jinak je viditelnost dobrá a vůbec bych ji nevyndával. A ta manželka bude asi Šnek. Jasně... uvedl jsem vše na pravou míru. Mezi tím přijel Šnek a řidič mu vynadal, že ho není vidět. V podstatě nám vysvětlil, že když já vestu mám, vážu na sebe pozorost a ten co vestu nemá není vidět. Poděkovali jsme mu za vysvětlení, rozloučili se s ním a odbočili ze silnice na cestičku do Šárky.

Dig.

Hehe, dnes jsem podruhé povýšen. Tentokrát na manželku. Na manželku německého štamgasta... ☺

Šnk.

Doufám, že to půjde projet západním okrajem a dostanem se na Evropskou. Povedlo se. Trvalo to deset minut a jsme zase na hlavní. Ale mají tu nádherný chodník bez chodců a tak jedeme až k benzínce Agipp. Za ní provádí Šnek prudký úhybný manévr doprava a ještě jednou a zastavujeme u jeho velkého vozu. Aha, tak tady parkuje.

No jo, ale to znamená, že je konec výpravy. Teď máme na tachometru 90 km. Takže se kilometrůž neliší od plánované. Akorát mně zbývá 15 kilometrů na Vinohrady.

Rozloučili jsme se a já jedu Evropskou dolů. Je to docela fofr. Jenom je mi malinko ziminka. Dojel jsem na Kulaťák a dospěl k závěru, že dál se nepojede, protože METRO BUDÍŽ POCHVÁLENO. Ano, tady odtud až domů mi jede přímá linka a kromě jedněch sestupných schodů jsou všude eskalátory. Tak jo, šup do díry...

Jízda metrem nepřinesla žádné zážitky. Lidi si mě nevšimli a tak jsem je potrestal tím, že jsem vystoupil! Shodou okolností na Jiřího z Poděbrad. Jaká náhodička...

Pak už to nebylo zajímavé. Dojel jsem za roh, pak ještě kousek, pak vyvlekl kolo do druhého patra a je to.

Tak takhle dopadly Velikonoce 2010. Bylo to všechno úplně klidné a pohodové. A docela bych jel dál a zítra znovu... Jen musím Mašince koupit novou kazetu 32 - 11 / 8.

Tak čau příště na výpravě Čarodějnická.

Dig.

Má cesta do Plzně také proběhla v nejlepší pořádku. Až na to, že mě upadl výfuk. U auta, né u kola. ěle o tom vám budu radši vyprávět někdy jindy a osobně. To nepatří sem do prudce cyklistické zprávy o akci. Takže někdy někde. Šnk.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometrůž (km)	Denní kilometrůž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	52	385	95	15,3	14 - 7

Celková technická data:

Účast
Oficiálně přiznaná
kilometrůž
Příště

dva koledovači...: Šnek, Dig,

244 km

Čarodějnická

Trasa výpravy		
Praha Hlavní nádraží	Modlivý důl	Debrno
<u>Doksy</u>	Sloup v Čechách	Tursko
Bezděz	Provodín	Velké Přílepy
Houska	<u>Doxy</u>	Černý vůl
Pokličky	Okna	Horoměřice
Kokořín	Kokořínský důl	Přední Kopanina
Klemperka	Mělník	Praha – Ruzyně
<u>Doksy</u>	Býkev	Praha Dejvice
Zákupy	Nová Ves	Praha Vinohrady /
Pustý Kostel	Kralupy n. Vlt.	Plzeň Doubravka

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Hanka (Hak), Dig (Dig), Petr (Pek), Šnek (Šnk), Evík (Evk), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell's Tour club 2010
Dig & Šnk
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.cz